

De dochter van de minister

Een vrolijk actueel en licht crimineel toneelstuk
in twee bedrijven

door

RUUD VAN LING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE DOCHTER VAN DE MINISTER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUUD VAN LING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2013 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

DAMESROLLEN

Marianne van Steenwijk, “de dochter van de minister”. Dat is zij natuurlijk helemaal niet, het is een oplichtster die er een gewoonte van maakt om onder allerlei valse voorwendselen in dure hotels te verblijven, inclusief overnachtingen in liefst de duurste kamer(s) en uitvoerige maaltijden. Als de grond haar te heet onder de voeten wordt kiest zij het hazenpad.

Beatrice van Ooyen, eigenaresse/directrice van “Grand Hotel Riche”. Een statige matrone die zich erg veel verbeeldt. Zij heeft het aanvankelijk simpele familiepension “Heuvelzicht” van haar ouders geërfd en wil daar nu graag een sjiek hotel van maken met voorname gasten.

Olga van Tongeren, een onderzoeksjournaliste die altijd op zoek is naar samenzweringen en complotten, die meest in haar eigen fantasie bestaan. Zij is altijd “dingen op het spoor” die als het erop aankomt doodnormaal blijken te zijn.

Stella Ooitgebracht, kamermeisje. Zij is verliefd op de receptionist/portier Vladimir Vleermans, maar Vladimir heeft dat nog niet zo in de gaten.

Thea de Rooy, advocate. Zij is op zoek naar Terence Galjaar, een voortvluchtige drugssmokkelaar en – handelaar, die echter de door hem aangeboden drugs zo verdunt en versnijdt dat diverse bendes hem ook op de hielen zitten.

Mevrouw Olivia Windvanger, een rijke weduwe die zich verschrikkelijk verveelt en dol is op avontuurtjes, het maakt niet uit wie met wie.

HERENROLLEN

Terence Galjaar, een geslepen boef, handelaar in drugs of wat daar voor door moet gaan, wordt internationaal gezocht, zowel door justitie als door bendes, die door hem bedrogen zijn en nog een appeltje met hem te schillen hebben.

Vladimir Vleermans, receptionist/portier. Dankt zijn naam Vladimir aan zijn Russische moeder, kan (eventueel) met een leuk Russisch/Duits/Oost-Europees accent spreken, dit ter beoordeling van de regisseur/regisseuse.

Victor van Steenwijk, minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen (en dat is echt zo). Een man op leeftijd, keurig gekleed in een driedelig kostuum, altijd met hoed en wandelstok, hij is lichtelijk overwerkt en zoekt in het hotel vooral rust.

Patrick Boelhauer, rechercheur van politie, die van de ene verbazing in de andere rolt, en van het ene onderzoek in het andere. Zijn hoofddoel is Terence Galjaar.

Sander Falsch, oberkellner in het hotel, heeft veel ervaring en speelt met alles mee, zo lang er maar een forse fooi tegenover staat.

Voorts: diverse figuranten m/v die soms een kleine rol hebben met weinig tekst.

EERSTE BEDRIJF

Toneelbeeld: de lobby/receptie van een hotel. Op de achtergrond een wand met vakjes en sleutels/sleutelhangers van de diverse kamers. Daarvoor een receptiebalie waar gasten zich melden, hun sleutel(s) halen, zich in- en uitschrijven en vragen kunnen stellen aan Vladimir, de portier/receptionist.

Op de voorgrond een paar fauteuils en/of een bank, waar de gasten kunnen plaatsnemen, eventueel een laag tafeltje waar een drankje aan geserveerd kan worden. Links en rechts een paar grote planten, palmen ofzoiets. Geen deuren of ramen op de achtergrond, opkomst en afgang van de spelers via de coulissen. Opmerking: maak niet te veel werk van het decor. De toeschouwers komen kijken naar het spel en de handeling, niet naar een bonte verzameling meubelstukken, dat leidt maar af. Iedereen begrijpt als het doek opengaat dat we ons in een receptieruimte van een hotel bevinden.

Doek gaat op.

Na enige ogenblikken komt er van links een figurant op met een groot aantal koffers, waaronder een felrood koffertje. Hij struikelt haast over z'n bagage en deponeert alle koffers voor de balie.

Figurant 1: (tot de zaal) Als mijn vrouw en ik met vakantie gaan neemt ze altijd zo veel mee... Wacht even, er komt nog meer. (Figurant 1 haastig links af)

(Hierna van links een dame op, het is Marianne van Steenwijk. Zij bekijkt even de stapel koffers, pakt dan vastberaden het rode koffertje beet, legt haar vingers op de lippen (dit tot de zaal) en gaat vervolgens snel rechts het toneel af. Direct hierop figurant 1 op met nog meer koffers en figurante 2, zijn vrouw, die ook nog een paar koffers sjouwt.)

Figurante 2: (tot figurant 1) Weet je nu zeker dat je alles hebt?

Figurant 1: (geërgerd) Da's toch geen vakantie meer... Da's een complete volksverhuizing. (Hij drukt op de baliebel. Vladimir komt haastig van rechts op)

Vladimir: Ach... stond U al lang te wachten? (Steekt de hand uit) Welkom in Grand Hotel "Riche".

Figurante 2: (tot haar man, figurant 1, op verwijtende toon) Zie je wel,

ik zei het je toch wel... We zijn verkeerd. We moeten in Pension Heuvelzicht zijn.

Vladimir: *(komt lachend een naderende ruzie tussenbeide)* Nee, U bent hier goed... Vroeger heetten wij "Heuvelzicht". Maar we hebben sinds kort een nieuwe directrice, en dus ook een nieuwe naam.

Figurant 1: *(kijkt brommerig om zich heen)* Zo "riche" ziet het er hier niet uit...

Vladimir: We zijn nog volop bezig met ombouwen en verbouwen. Had U gereserveerd? Onder welke naam?

Figurant 1: De Haas. Johan en Mieke de Haas. Uit Zwijndrecht.

Vladimir: *(raadpleegt achter de balie een boek met inschrijvingen)* De Haas, de Haas... Ja, hier zie ik het! *(Overhandigt een sleutel)* Suite nr 5, met balkon en eigen badgelegenheid... Wilt U mij maar volgen? *(hij neemt enige koffers op, figurant 1 en figurante 2 doen dat evenzeer en in ganzenpas verlaten zij via de coulissen rechts het toneel, Vladimir voorop)*

(Dan komt, als zij verdwenen zijn, Marianne van Steenwijk op van links, met het rode koffertje. Ze neemt plaats op een van de fauteuils en na enig gemorrel heeft ze het rode koffertje open.)

Marianne: *(inspecteert grinnikend de inhoud van het koffertje)* Hi hi hi, dacht ik het niet... Altijd raak! Ze stoppen hun paspoorten en hun creditcards altijd in het kleinste koffertje, liefst bij het ondergoed van hun vrouw. Daar kan je vergif op innemen... En wat hebben we hier... Ah! Contant geld! Dat is ook nooit weg... Mooi zo... Hm, dure smaak heeft die tante, allemaal zijde en kant... Sjik hoor! Daar kan ik met m'n HEMA-slipjes een puntje aan zuigen...

(Vladimir komt terug van rechts, Marianne schrikt en slaat met een snelle klap het koffertje weer dicht.)

Vladimir: *(verheugd)* Ach, kijk nou eens, weer een gast! Hartelijk welkom in Grand Hotel "Riche"... Ik hoop dat U niet al te lang moest wachten...

Marianne: *(uit de hoogte, opstaand)* Ik ben niet gewend te wachten, m'n beste... Ik sta op snelle en accurate bediening.

Vladimir: *(onder de indruk)* Natuurlijk mevrouw... U had gereserveerd, neem ik aan?

Marianne: *(kijkt enigszins neerbuigend en met verachtelijke blik om zich heen)* Reserveren? In deze gribus? *(Bedenkt zich)* Ach,

waarom ook niet... Nee, goede vriend, ik had niet gereserveerd, maar ik neem aan dat er in deze barre tijden van economische crisis nog wel een plaatsje vrij is in deze herberg?

Vladimir: (*ijverig*) Natuurlijk, mevrouw, natuurlijk... Voor één persoon hebben wij zeer voordelige kamers...

Marianne: (*voornaam en verveeld*) Nee, laat U maar... Dat ken ik. Zo'n uitgebouwde bezemkast met een opklapbed, ergens op zolder... Heeft U niet iets ruimers, iets met meer stijl?

Vladimir: De Blauwe Suite is net gereed... Is wel kostbaar...

Marianne: (*nonchalant*) Geld interesseert mij niet... Ik wens luxe en comfort.

Vladimir: (*blij*) Dan kan ik U niet anders dan de Blauwe Suite aanbevelen... Ruim, licht, met jacuzzi, eigen sauna, riant terras, op het zuiden... Grootbeeld flatscreen, ruime huisbar met alle dranken...

Marianne: (*minzaam*) Ja, dat lijkt me wel wat.

Vladimir: (*enigszins aarzelend*) De kosten bedragen wel 250 euro per overnachting...

Marianne: (*verveeld dit onderwerp afwimpelend*) Zoals ik al zei, geld interesseert mij niet... Doet u mij maar die Blauwe Suite.

Vladimir: (*ijverig en opgetogen*) Natuurlijk mevrouw! (*Noteert in het gastenboek*) De Blauwe Suite... Voor mevrouw... Pardon, ik weet U naam nog niet...

Marianne: Eh... Mijn naam.... Ach ja, natuurlijk, mijn naam... Doet U maar "Marianne van Steenwijk", ja, doet U die maar deze keer, "Marianne van Steenwijk", ja, die heb ik een tijd niet gebruikt...

Vladimir: (*ijverig noterend*) Natuurlijk mevrouw... Alstublieft, mevrouw... En hoe lang dacht U te blijven?

Marianne: Dat weet ik nog niet... Eh... Dat hangt er vanaf... Of de service van het hotel mij bevalt en zo... Ik heb nogal invloedrijke vrienden... Hoge kringen in Den Haag, relaties aan het Hof, dat soort zaken...

Vladimir: (*onder de indruk*) Kijk eens aan... Zal ik de Blauwe Suite dan maar voorlopig voor een week voor U reserveren?

Marianne: (*peinzend*) Een week... Ja, dat is wel in orde, portier... Eh... Hoe was Uw naam?

Vladimir: (*gedienstig*) Vladimir Vleermans, mevrouw van Steenwijk... Ja, eigenlijk ben ik hier een Manusje-van-alles... Portier, receptionist, en ik help ook wel eens in de keuken als het zo uitkomt...

Marianne: (*voornaam*) Eten! Ah! De maaltijden, het voedsel... Ik neem aan dat ik het diner in mijn suite kan gebruiken, in plaats van

in zo'n ordinaire eetzaal tussen het plebs?

Vladimir: (*dienstbaar*) Natuurlijk, mevrouw... Maar daarvoor berekenen wij wel een extra toeslag...

Marianne: (*verveeld*) Geen bezwaar... Voer mij nu naar mijn suite, goede man...

(Vladimir wil haar voorgaan, maar Marianne houdt hem terug)

Vladimir: (*vragend*) Ja, mevrouw?

Marianne: (*wijzend op haar koffertje*) Mijn bagage, waarde vriend... Of moet ik voor 250 euro per overnachting m'n eigen koffers sjouwen?

Vladimir: (*onder de indruk*) Eh, nee, natuurlijk niet... Ach mevrouw, ik moet nog iets van U weten... Adres, geboortedatum, dat soort zaken...

Marianne: (*lichtelijk geërgerd en verveeld*) Ja, dat kom ik U zo wel vertellen... Ik wens mij nu eerst te verfrissen... (*Vladimir gaat haar voor met koffer, Marianne volgt, beiden rechts het toneel af*)

(Van rechts op Beatrice van Ooyen, eigenaresse/directrice van het hotel. Zij inspecteert snel de receptie en neemt dat het gastenboek ter hand, en leest prevelend de namen van de gasten)

Beatrice: (*lezend*) Eens even kijken... De Heer en mevrouw De Haas, uit Zwijndrecht... Ja, en dan mijnheer Van Everdingen... Mevrouw Jansma op kamer 7... En... Lees ik dat nu goed... Verdraaid, het staat er... Marianne van Steenwijk... Mevrouw Marianne van Steenwijk... Dat zal toch niet... Is dat misschien...

(Vladimir op van rechts)

Beatrice: Vladimir! Heb jij zo even een Mevrouw Marianne van Steenwijk ingeschreven?

Vladimir: (*blij*) Jawel, mevrouw Van Ooyen! Mevrouw Marianne van Steenwijk, en ze wilde de Blauwe Suite.

Beatrice: (*blij en verrast, slaat de handen ineen en blikt verrukt omhoog*) Zie je wel, ik wist het, ik wist het! Eindelijk gasten van niveau!

Vladimir: (*niet begrijpend*) Pardon, mevrouw de directrice?

Beatrice: (*geduldig uitleggend*) Luister, Vladimir... Toen mijn ouders hier nog de scepter zwaaiden was dit een eenvoudig familie-pension, Heuvelzicht... En wat kregen we dus voor gasten?

Vladimir: (*voorzichtig*) Eh... eenvoudige mensen?

Beatrice: (*grimmig*) Juist, klootjesvolk. Daar is geen stuiver aan te verdienen, die nemen hun eigen brood mee, eten in de snackbar en als je niet uitkijkt ben je de lakens van het bed ook nog kwijt. Maar vooral niets veranderen, want mijn vader zag het als zijn plicht en roeping om ook de gewone man een fijne vakantie te bezorgen. De dwaas.

Vladimir: Wel een héél mooie gedachte, mevrouw de directrice.

Beatrice: Jawel, maar daar kopen we geen brood voor. Maar nu! Nu heten we "Grand Hotel Riche!" En dat trekt meteen een heel ander slag mensen. Want weet jij wel wie die mevrouw Marianne van Steenwijk hoogstwaarschijnlijk is?

Vladimir: Ik heb geen idee, mevrouw van Ooyen.

Beatrice: (*bijna jubelend*) De dochter van de Minister! Ach, dat kan jij ook niet weten, jij kijkt alleen maar naar Goede Tijden, Slechte Tijden...

Vladimir: (*licht beledigd*) Ik kijk ook naar Onderweg Naar Morgen!

Beatrice: Als je nu eens wat beter de krant zou lezen, en op de televisie naar Nieuwsuur zou kijken, of Pauw en Witteman, dan zou je weten dat Victor van Steenwijk onze Minister van Cultuur, Onderwijs en Wetenschap is.

Vladimir: (*verbaasd*) Het is een mevrouw en ze heet Marianne!

Beatrice: (*verrukt*) Het is haar vader!

Vladimir: (*dom*) Wie?

Beatrice: Minister Victor van Steenwijk! Dat is de vader van die mevrouw die nu in de Blauwe Suite zit.

Vladimir: (*nuchter*) Haar vader was er helemaal niet bij. Ze was alleen.

Beatrice: (*blij en gretig*) Dat klopt, dat klopt... Maar haar vader komt nog, die is overwerkt, die moet een paar weken rust nemen, dat heb ik een paar dagen geleden gehoord in Twee Vandaag... Hij heeft z'n dochter natuurlijk vooruit gestuurd... O, denk je eens in... Een minister in ons hotel! En dat is nog maar het begin...

Vladimir: (*onnozel*) Het begin van wat?

Beatrice: (*helemaal blij en ontzettend gretig*) Straks zijn er verkiezingen... Moet er een nieuwe regering komen, dat wordt onderhandelen, een formatie... Dat doen ze niet in Den Haag, dat doen ze altijd op een rustige plaats ergens in het land...

Vladimir: (*onbegrijpend*) O ja?

Beatrice: (*juichend*) En dat gaan ze dan hier doen! Stel je eens voor... Een hele ministersploeg over de vloer! Staatssecretarissen, kamerleden, cameraploegen, we komen uitgebreid op de

televisie...

Vladimir: *(aarzelend)* Ja ja.

Beatrice: *(geestdriftig)* We kunnen wel een internationaal conferentie-oord worden!

Vladimir: *(terughoudend)* Kijk kijk.

Beatrice: Zó veel reclame... En allemaal voor niets!

Vladimir: Zo zo.

Beatrice: En als ze erg tevreden zijn over de bediening en behandeling hier, wie weer komt de Koninklijke Familie dan ook nog eens langs!

Vladimir: *(ontnuchteren)* Wel wel.

Beatrice: *(nieuwsgierig)* Zei die Marianne van Steenwijk daar niets over?

Vladimir: Eh, Ja, nu U het zegt... Ze had het over invloedrijke vrienden... Hoge kringen in Den Haag... Relaties aan het Hof...

Beatrice: *(zegevierend)* Zie je wel! Ik wist het!

(Op dit moment Marianne op van rechts, zij schrikt van de opgetogen Beatrice)

Vladimir: *(wijzend op Marianne)* Dat is 'r.

Beatrice: *(snelt op Marianne af, schudt haar enthousiast de hand)* Welkom, welkom, Mevrouw van Steenwijk.... Wat een eer U te mogen begroeten... Mijn naam is Beatrice van Ooyen, ik ben de eigenaresse en directrice van Grand Hotel Riche... Ik hoop dat de kamers U bevallen! Wanneer komt Uw vader?

Marianne: *(beduusd)* Eh... Ja, dat ziet er wel aardig uit, die kamer.... Eh... Mijn vader? Hoezo mijn vader?

Beatrice: *(stralend en juichend)* Uw vader! Want die komt toch ook, mag ik hopen?

Marianne: *(schouderophalend)* Mijn vader zit nog wel even vast.

Beatrice: *(enthousiast en begrijpend)* Ja, natuurlijk, dat is duidelijk... Regeringszaken zeker, hij zit nog vast in Den Haag?

Marianne: Nee, in Breda.

Beatrice: *(die hier niets van begrijpt, maar zij laat dit niet merken)* Ach ja, natuurlijk.... Maar gaat U toch zitten! Vladimir... Breng eens iets te drinken om dit heugelijke moment te vieren... De dochter van de minister in ons midden! *(Wendt zich tot Marianne)* Hoe heeft u ons gevonden, via internet, denk ik?

Marianne: Welnee, ik was gewoon in de buurt en... O! Ja! Natuurlijk, ha ha ha.... Internet! Inderdaad. Ach ja, in deze tegenwoordige tijd gaat alles via de computer en het internet... Ja. Het internet dus.

Beatrice: De social media zijn een sleutel tot vele nieuwe ontwikkelingen... Hoe is het met Uw vader overigens?

Marianne: *(begint in de gaten te krijgen dat men vermoedt dat haar vader een minister is, zij tast haar doel voorzichtig af)* Mijn vader, eh... juist dus...

Beatrice: *(meelevend)* Zeker een zwaar bestaan, zo'n ministerschap?

(Vladimir is naar links afgegaan en komt nu terug met een paar glazen en een fles champagne, die hij opent en hij serveert de drank)

Marianne: *(pakt een gevuld glas aan en drinkt dit in een teug leeg)*

Ja, dat kun je wel zeggen, het gaat je niet in je kouwe kleren zitten... *(Zij pakt Vladimir de fles uit handen en schenkt zich nog eens een glas in tot aan de rand en drinkt ook dit in een keer leeg)*

Zo, daar was ik effe aan toe zeg, ik stierf van de dorst!

Beatrice: *(bestraffend tot Vladimir)* Vladimir! Heb je onze hoge gast niet eens een drankje geserveerd? Schaam je!

Vladimir: *(maakt een verontschuldigd gebaar)* Mevrouw wilde direct naar haar Blauwe Suite!

Marianne: *(drinkt nu de fles leeg)* Lekker hoor, die priklimonade.

Beatrice: *(moederlijk tot Marianne)* Ik zal er persoonlijk voor zorgen dat het U en Uw vader aan niets ontbreekt. *(Tot Vladimir)* Vladimir! Alleen het best van het beste voor minister Van Steenwijk en de dochter van de minister!

Marianne: *(met een lichte hik)* En doe mij nog maar zo'n flesje bubbeltjeswater. *(Op een ongeduldig handgebaar van Beatrice verdwijnt Vladimir links achter van het toneel en komt terug met een nieuwe fles champagne)*

Beatrice: *(vertrouwelijk)* Wanneer kunnen wij Uw vader verwachten?

Marianne: *(stevig doordrinkend, beide vrouwen zitten ondertussen, het moment waarop zij gaan staan en zitten is ter beoordeling van de regisseur/regisseuse)* Eh... Wanneer komt mijn vader vrij... Tja, dat ligt eraan... Bij goed gedrag wordt je meestal een derde kwijtgescholden... Dus ja...

Beatrice: Wij kunnen hem spoedig zien?

Marianne: Ik zie 'm iedere week, donderdags is er bezoeker...

Beatrice: *(met ontzag in haar stem)* Heeft hij het zo druk?

Marianne: Welnee, hij verveelt zich een ongeluk daar in die koepel...

O! Nee! Mijn vader! De minister! Ik was even in de war... Ja zeker!

Of die het druk heeft. Ongelooflijk druk zelfs.

Beatrice: *(nadenkend)* Je ziet 'm niet vaak op de televisie... Ik zou

eigenlijk niet weten hoe hij eruit ziet... Dat krijg je natuurlijk met zulke harde werkers, die blijven het liefst in de anonimiteit.

Marianne: Mijn vader? Een harde werker? Die ouwe heeft nog nooit een slag werk... O! Mijn vader! De minister! Ja, die wel, natuurlijk...

Beatrice: U kunt Uw vader berichten dat wij hem graag ontvangen in Grand Hotel Riche... Het is een grote eer voor ons, is het niet, Vladimir?

Vladimir: Ik kan bijna niet wachten om de minister te begroeten.

Marianne: *(staat op, is door de drank wat onvast ter been)* Mooi... Dan ga ik nu even liggen... Sodemieters, dat was effe lekker, zo'n borrel... *(Marianne licht wankelend rechts af)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto